CÎȘTIGÎND CU DEZINVOLTURĂ MECIUL-CHEIE CU ECHIPA PORTUGALIEI

FOTBALIȘTII NOȘTRI NE-AU DĂRUIT O MARE SATISFACȚIE

1—0, numai 1—0, dar ce enormă satisfacție ne-a produs acest scor minim, ce valuri de bucurie a revărsat în inimile atît de dornice de succes ale sutelor de mii de îndrăgostiți ai fotbalului și de credincioși susținători ai acestei noi echipe naționale, născută din talent, tinerețe și entuziasm, în durele confruntări cu campioana lumii, Anglia, și Elveția lui Ballabio, la București, confirmată pe Wembley și consacrată de Atena și Lausanne.

Nu ne amintim vreun meci din acum bogatul palmares al echipei naționale care să fi răscolit o întreagă lume sportivă, să fi stîrnit atîta înfrigurare și pasiune, dar mai ales atîta dorință de victorie și calificare ca această decisivă întrecere cu „medalia de bronz" a ultimului campionat mondial, Portugalia lui Eusebio, Torres, Hilario, Simoes etc. A existat încredere în „nucleul Wembley", dar și teamă. Intîlneam un adversar prestigios, cu valori recunoscute pe plan internațional, deci examen dificil. Dar au fost acolo, pe „23 August", Dobrin și Dumitrache, Sătmăreanu și Nunweiller VI, Hălmăgeanu și Lucescu, Dan și Dinu, Dembrovschi și Deleanu, care nu și-au dezmințit susținătorii și au absolvit cu brio acest examen. Au dat satisfacția unei victorii, dar și a unui joc matur, în care s-au îngemănat entuziasmul și spiritul de luptă tineresc cu abilitatea tehnică și îndeminarea tactică.

Echipa națională a trecut un „hop" hotărîtor, care-i mărește cu mult șansele — de pînă acum — de a cîștiga grupa I preliminară și de a se califica pentru turneul final din Mexic. Are trei puncte avans asupra locului doi și-i mai trebuie un singur punct, în partida cu Grecia, la București, în eventualitatea că azi Elveția pierde sau face meci nul la Salonic, și neapărat victoria la 16 noiembrie, în cazul cînd Elveția ar cîștiga acest joc.

Deci, lupta continuă. În orice caz, fără Portugalia, complet ieșită din cursă.

Cu mai multe șanse pentru noi, dar să nu spunem hop pînă cînd nu trecem obsacolul.

Să acordăm, însă, încredere unei echipe naționale care a dovedit că știe, acum, să joace meciurile decisive.

9 MECIURI S-AU DISPUTAT

12	X 1968 : Elveția—Grecia	1—0	(1—0)
27	X 1968 : Portugalia—România	3—0	(2—0)
23	XI 1968 : România—Elveția	2—0	(0—0)
11	XII 1968 : Grecia—Portugalia	4—2	(2—1)
16	IV 1969 : Grecia—România	2—2	(0—0)
16	IV 1969 : Portugalia—Elveția	0—2	(0—2)
4	V 1969 : Portugalia—Grecia	2—2	(0—0)
14	V 1969 : Elveția—România	0—1	(0—1)
12	X 1969 : România—Portugalia	1—0	(1—0)

CLASAMENTUL				AU MAI RĂMAS TREI JOCURI
1. ROMÂNIA	5	3	1	1 6—5 7	15 X 1969 : Grecia—Elveția
2. Grecia	4	1	2	1 8—7 4	2 XI 1969 : Elveția—Portugalia
3. Elveția	4	2	0	2 3—3 4	16 XI 1969 : România—Grecia
4. Portugalia	5	1	1	3 7—9 3	

Golul nostru, momentul culminant al meciului! Portarul portughez nu poate opri lovitura în plasă a balonului

Foto : Vasile RANGA

RADIOGRAFIA MECIULUI

ROMÂNIA — PORTUGALIA 1—0 (1—0). Victorie mult mințită, la scor minim, dar care înseamnă un pas mare spre Mexic, prin sutul inspirat al lui Dobrin, în min. 30.

ATMOSFERA DE ZILE MARI în tribunele stadionului „23 August". Aici s-a întîlnit Capitala și Provincia. Aproape 100 000 de susținători fideli au fost alături de națională, „înarmați" cu steaguri, fanioane, pancarte, sirene, talăngi, clopote, dar mai ales cu o mare cantitate de dragoste și încredere față de „tricolori". Și și-au făcut datoria. Echipa nu s-a simțit singură.

PRESA, RADIO și T.V. de peste hotare au fost bogat reprezentate, subliniind interesul stîrnit de meci. Ziariști din Portugalia, Brazilia, Elveția, Iugoslavia, Cehoslovacia, Italia, Meciul a fost transmis în direct de televiziunea portugheză, iugoslavă și cehoslovacă și a fost înregistrat pe pelicula de ceară braziliană.

APAR FORMAȚIILE! Echipa României, în tricouri galbene, chiloți albaștri și jambiere roșii cu dungă galbenă, se aliniază în formația (cifrele reprezintă notarea evoluției jucătorilor) : RĂDUCANU 8 — SĂTMĂREANU 9, HĂLMĂGEANU 9, DAN 8, DELEANU 8 — DINU 7, NUNWEILLER VI 8 — DEMBROVSCHI 7, DOBRIN 10, DUMITRACHE 9, LUCESCU 7.

Nu se va opera nici o modificare de-a lungul partidei. Portughezii apar în tricouri roșii, chiloți albi și jambiere verzi : DAMAS — PEDRO GOMES, BATISTA, HUMBERTO, HILARIO — GONÇALVEZ, JOSE MARIA, SIMOES — NELSON, TORRES, EUSEBIO. Înlocuiri : min. 46 TONI în locul lui José Maria ; min. 70 JOAO JACINTO în locul lui Torres.

DUPĂ ULTIMELE ACORDURI ale fanfarei militare, care a intonat imnurile de stat, arbitrul iugoslav R. CANAK, ajutat de compatrioții săi I. STRMESKI și M. CAJICI, cheamă la centru căpitanii echipelor, *Lucescu* și *Hilario*, ultimul alege terenul, noi avem mingea.

ASPECTUL REPREZILOR. După un început timid, cînd oaspeții au avut inițiativa, dar atacurile lor au fost stăvilite destul de ușor de apărarea noastră, echipa României a echilibrat jocul, apoi a preluat inițiativa și a stăpînit terenul, construind acțiuni ofensive foarte periculoase și creindu-și cîteva ocazii clare. A fost repriza noastră. După pauză, inițiativa a aparținut în general portughezilor, care au avut superioritatea teritorială dar fără rezultat practic. Rareori atacurile lor au pus în real pericol poarta lui *Răducanu*. În schimb, la începutul atacurilor, apoi contraatacurile noastre au stîrnit deseori panică în dispozitivul defensiv advers. În această parte a jocului, preocuparea echipei noastre a fost de a temporiza cît mai mult și a reuși, deși la unii jucători s-au produs scăderi în ce privește rezistența (Dembrovschi, Dinu).

JOCUL ECHIPELOR. „Tricolorii" noștri au păstrat clasica așezare în 4—2—4, în cadrul căreia fundașii s-au dublat destul de corect și oportun, mijlocașii au acoperit la timp zonele din fața liniei de fund, dar au fost prezenți și la construirea și finalizarea acțiunilor de atac ; iar atacanții — care, fără excepție, au sprijinit alternativ pe mijlocași, luptînd să recupereze mingea pierdută — au combinat variat și s-au mișcat permanent, surprinzînd apărarea adversă. Portughezii au aplicat un 4—3—3, cu Simoes sau Nelson, în funcție de faze, ca al treilea mijlocaș și cu José Maria și apoi Toni, pendulînd între apărare și atac.

GOLUL VICTORIEI. Soarta partidei a fost decisă în min. 30, după o pasă greșită al lui Dan, care a trimis mingea în picioarele lui Nelson, acesta l-a lansat pe Simoes. DINU A RATAT PRIMUL ATAC DE DEPOSEDARE, DAR A INSISTAT ȘI A REUȘIT LA AL DOILEA. MINGEA A AJUNS LA DEMBROVSCHI, DE LA ACESTA LA LUCESCU, APOI DIN NOU LA DEMBROVSCHI, CARE A PĂTRUNS PRINTRE DOI ADVERSARI ȘI, ÎN APROPIEREA CĂREULUI I-A PASAT ÎN ADÎNCIME LUI DUMITRACHE. ACESTA, DEMARCAT LA TIMP, A FOST PUNCTUAL LA ÎNTÎLNIREA CU MINGEA. L-A DRIBLAT SCURT PE BATISTA, IEȘIT ÎN CALEA LUI, APOI PE HUMBERTO, VENIT SĂ-L AJUTE, ȘI CÎND SĂ TRAGĂ, DOBRIN — VENIT PERPENDICULAR PE POARTĂ, I-O IA ÎNAINTE SUTÎND CU SETE. MINGEA RICOȘEAZĂ DIN MÎNA LUI DAMAS, DESCRIE O BOLTĂ ȘI ATERIZEAZĂ LA RĂDĂCINA STÎLPULUI PORȚII DE UNDE SE ROSTOGOLEȘTE ÎN POARTĂ. Damas sare după ea, dar prea tîrziu. E gol!

MOMENTE CHEIE ALE JOCULUI. Min. 4 : atac portughez respins lateral de *Dembrovschi* la... *Gonçalvez*, care recentrează, slab dar cu putin efect, *Răducanu* plonjează, se bîlbîie și scapă mingea, o reprinde cînd *Eusebio* se pregătea s-o șuteze, dar *Dan* s-a interpus.

Min. 15 : acțiune *Lucescu — Dumitrache — Dobrin* și acesta pasează ideal lui *Dembrovschi* care venea în plină viteză și era liber. Totuși, șutul lui de la circa 7 m, lateral, trece peste poartă ! Mare ocazie.

Min. 24 : *Nunweiller VI — Dumitrache* (aripa stîngă), centrare, *Dembrovschi* șut din volé, *Damas* apără magistral.

Min. 34 : *Hălmăgeanu* stopează un atac al lui *Eusebio*, *Răducanu* culege balonul, dar este lovit de *Nelson* și ripostează cu aceeași monedă. Gest necugetat, care putea costa scump echipa...

Min. 42 : *Lucescu* recuperează mingea, îl lansează pe *Dobrin* care vede o „gaură" în apărarea portugheză și-l lansează pe *Dumitrache*, care se găsește față în față cu *Damas*. Șutul pornește, dar *Damas* oprește miraculos.

Min. 45 : *José Maria — Simoes*, cursă pe aripă și centrare. *Torres*, liber, sare și lovește mingea, dar greșit și o trimite alături de poartă.

Min. 50 : *Dobrin — Dumitrache* (din nou acest cuplu de aur !) combină și ultimul centrează, *Dembrovschi* reia cu capul, dar *Hilario* salvează.

Min. 65 : *Deleanu — Nunweiller VI — Dobrin* (ajuns aripă stîngă). Un dribling prelungit al acestuia din urmă, trece de 3 adversari și centrează la *Dumitrache*. Un șut puternic din întoarcere, dar mingea trece de puțin pe lîngă bară. *Damas* era spectator.

Min. 78 : *Gonçalvez* se infiltrează pe stînga și centrează periculos. *Deleanu* a apărut ca din pămînt pentru a împiedica șutul lui *Eusebio*.

Min. 79 : *Simoes* centrează din viteză de pe dreapta, dar *Dan* este cu o secundă mai iute și respinge în corner balonul pe care-l așteptau doi portughezi.

ARBITRAJUL lui *R. Canak*, larg, amintind de maniera conducătorului jocului *A.C. Milan — Estudiantes La Plata*. A intervenit de cîteva ori pentru a mai tempera jucătorii. Uneori însă, a fost surprins departe de faze. În general, s-a achitat bine de sarcină, dificilă, de a conduce un meci cu o miză atît de importantă.

Petre GAȚU

SĂ NU UITĂM CONTRIBUȚIA CLUBURILOR !

Cei 11 jucători care au alcătuit duminică echipa reprezentativă, victorioasă în fața Portugaliei, fac arte din următoarele cluburi :

DINAMO BUCUREȘTI (Deleanu, Dinu, Nunweiller VI, Dumitrache, Lucescu)
RAPID (Răducanu, Dan)
STEAUA (Sătmăreanu, Hălmăgeanu)
DINAMO BACĂU (Dembrovschi)
F. C. ARGEȘ (Dobrin)

Felicităm cluburile respective pentru contribuția pe care și-au adus-o, în acest fel, la obținerea unui prețios succes al fotbalului românesc.

CELE PATRU MARI DUELURI ALE JOCULUI

RĂDUCANU și DAMAS, s-au angajat într-un duel indirect, transpt aparent în favoarea primului — dacă socotim prin prisma rezultatului —, cîștigat însă în realitate, mai net decît am fi bănuit, de portughezi, grație unei comportări evident superioară, care i-a confirmat clasa. Față de un Răducanu nervos, nesigur — în special în prima repriză — și deopotrivă de gafant și nesportiv într-o situație care putea să-i aducă eliminarea din joc, Damas a contrastat prin calm și siguranță, prin curaj și promptitudinea cu care s-a opus de multe ori reușitelor acțiunilor noastre, de altfel mai numeroase.

ATACUL ROMÂNIEI și FUNDAȘII PORTUGALIEI au constituit, după cum era și de așteptat, principalele forțe angajate în stabilirea rezultatului partidei. Au cîștigat înaintașii noștri, mai clar decît arată scorul, datorită în primul rînd cuplului de atacanți centrali **Dobrin-Dumitrache** ; ambii a ufost în mare formă și deosebit de ingenioși în construcția și finalizarea unor acțiuni în care au depășit indiscutabil cuplul insuficient de omogen al fundașilor centrali portughezi **Batista-Humberto**, jucători cu o mare capacitate de luptă, dar de o valoare sub nivelul general al formației. **Dobrin** — senior de necontestat al gazonului — și **Dumitrache** au etalat adeseori în entuziasmul general produsul unor talente puse de astădată, mai mult ca oricînd, în slujba victoriei și a spectacolului sportiv.

Și, în timp ce vîrfuri săgetii noastre — atac a acționat percutant în centru apărării adverse, confruntările directe **Dembrovschi—Hilario** și **Lucescu—Pedro Gomez** s-au desfășurat sub semnul unui echilibru, întrerupt mai des spre finalul partidei, de scăderile în joc ale arbitrului nostre, a căror activitate depusă și în apărare, a limitat capacitatea lor ofensivă și a permis adversarilor direcți să se evidențieze prin acțiuni de atac la nivelul propriilor extreme. Mai laborios și, în același timp, ceva mai lucid, **Lucescu** și-a achiș o importantă contribuție la stabilirea echipei, în timp ce **Dembrovschi**, mai fragil și vădit incomodat de jocul atletic al lui **Hilario**, a apelat adesea la execuții de finețe, insuficient valorificate însă în încercări izolate, lipsite de forță și hotărîre necesară.

CONFRUNTAREA DE LA MIJLOCUL TERENULUI a prilejuit o luptă grea, aproape istovitoare, în cadrul căreia portughezii s-au străduit să mențină permanent un raport de forțe favorabil, atît prin așezarea de bază în teren, cît și prin sarcinile speciale de joc atribuite jucătorilor din atac. În asemenea condiții, misiunea mijlocașilor noștri, **Dinu** și **Nunweiller VI**, a fost destul de dificilă și efortul deosebit depus în permanentul duel cu **Gonçalvez, Jose Maria** sau **Toni** cărora li se adăugau, prin rotație, **Simoes, Nelson** și chiar **Eusebio**, a contribuit hotărîtor la căderea liniei noastre mediane în ultima parte a jocului. Au existat, fără îndoială, destui care să-și întemeieze critici la adresa mijlocașilor noștri, pe temeiul unor aparențe. Apreciind însă că, atît **Dinu**, cît și **Nunweiller VI** și-au făcut datoria, avem în vedere nu numai volumul mare de muncă depus de mediani noștri, ci mai ales dificultatea sarcinilor pe care le aveau de împlinit în confruntarea directă cu adversari de certă valoare, din rîndul cărora **Gonçalvez** a dovedit multă intuiție a jocului. **Jose Maria** ni l-a reamintit pe Coluna, iar **Toni** — fără acele inutile acte de nesportivitate — a plăcut pentru vitalitatea și gîlruirea sa în joc.

APĂRAREA NOASTRĂ IMEDIATĂ și ATACUL LUSITAN și-au măsurat forțele într-o încleștare care a început din primul minut de joc și s-a încheiat odată cu fluierul final. Au cîștigat fundașii noștri, grație hotărîrii și preciziei cu care au acționat în fața unui cvartet ofensiv cu renume de vizită valoroasă, dominat însă, de activitatea laborioasă a lui **Simoes**, prezent mereu în ofensivă și în apărare și de dorința de afirmare a lui **Nelson**, tehnician fin și iscusit organizator de șarje.

Celelalte două mari prezențe portugheze în atac, **Eusebio** și în special **Torres**, au contrastat cu imaginea unor amintiri din vremuri de glorie, pe care spectatorii noștri se așteptau să le reîntîlnească. Și dacă acest lucru nu s-a întîmplat, explicația se găsește în declinul lor, dar trebuie căutată, în același timp și în buna comportare a celor patru fundași români, care au reușit să destrame acțiunile atacanților portughezi cu propitudine și hotărîre. Siguranța lui **Sătmăreanu** (care l-a neutralizat mai întîi pe **Simoes** și apoi pe **Jacinto Joao**), inspirația în intervenții și calmul lui **Hălmăgeanu** (care l-a anihilat, pur și simplu pe **Torres**), puterea de luptă a lui **Dan Coe**, refăcut moralicește într-un timp destul de scurt, după mult discutatul „episod Vitoria Setubal", precum și vigoarea (într-un crescendo entuziasmant spre finalul partidei) a lui **Deleanu**, au făcut ca sistemul nostru defensiv să constituie un eșalon echilibrat, omogen și puternic, capabil să mențină cu strășnicie avantajul golului, care ne-a adus victoria.

Mihai IONESCU

NU S-AU ÎNREGISTRAT ȘUTURI CARE SĂ RUPĂ PLASA!

Privind alăturata schemă a șuturilor expediate de cele două echipe, ceea ce frapează este numărul mic de lovituri la poartă : șase trimise de portughezi (dintre care una singură în suprafața porții) și șase de români (în afară de gol, încă patru șuturi pe spațiul porții). Dintre atacanți, cei mai periculoși s-au dovedit **Dobrin**, cu două lovituri în spațiul porții (dintre care un gol), **Lucescu** tot cu două lovituri la poartă, cu și mijlocașii **Dinu** și **Nunweiller VI**. În schimb, **Dumitrache** și **Lucescu** și-au notat cîte o singură dată numele în dreptul șuturilor... Dintre portughezi, de semnalat, în primul rînd, că temutul **Eusebio** n-a trimis decît un șut adevărat (în min. 65), și acela pe lîngă poartă. Simoes a fost mai activ, cu două lovituri. În schimb, **Torres, Jose Maria** și **Gonçalvez** au trimis balonul spre poarta lui **Răducanu** doar cîte o dată.

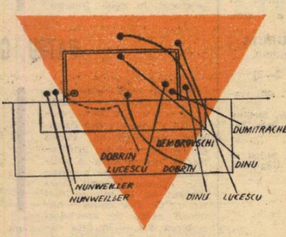

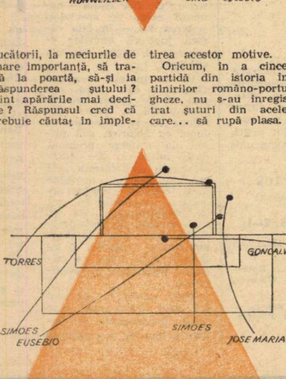

Ar mai fi de adăugat șuturile respinse de apărători înefective în schemele noastre) : cinci de cei portughezi (două în primele 45 de minute, dintre care o lovitură liberă executată de Deleanu și două de români (de înregistrat „indirecta" expediată de Eusebio în zidul nostru).

Care să fie însă explicația puținătății șuturilor ? Se ferește, care, jucătorii, la meciurile de mare importanță, să tragă la poartă, să-și ia răspunderea șutului ? Sînt apărările mai decise ? Răspunsul cred că trebuie căutat în implementarea acestor motive.

Oricum, în a cincea partidă din istoria întîlnirilor româno-portugheze, nu s-au înregistrat șuturi din acelea care... să rupă plasa.

ASPECTE • CONFIDENȚE • ASPECTE

A fost, fără îndoială, un meci pe care l-a trăit toată țara. Direct sau indirect. Direct, pentru că, din tribune (pentru prima oară la noi !), sectiș poate sute de lozinci, transmiteau celor 11 jucători români din teren, sălutul și îmbărbătarea locuitorilor întregii țări. „Timișoara are încredere în voi !", „Pitești, cu Dobrin, în Mexico", „Gălățiul dorește România la Mexico '70 !", iată ce se putea citi pe pancarte multicolore. Alte pancarte cu „Hai România ! Mexicul vă așteaptă !" „Acum ori niciodată !", „Hai Dobrin !", dădeau tribunelor, pline cu multe ore înainte de începerea jocului, un aspect inedit, pitoresc. Insuflețitor.

Dobrin face o cursă spectaculoasă, înșiră pe drum 3 adversari și pasează lui Dumitrache, în poziție de gol. La masa presei, selecționerii naționalei braziliene, Saldanha, cucerit de frumusețea fazei, aplaudă la unison cu tribunele și apoi se apleacă spre noi : „Numai pentru faza asta și meritați să cîștigați".

Imediat după gol, discuții la masa presei. A marcat Dobrin sau Dumitrache ? Rapiditatea fazei a făcut ca unii să-i vadă pe „corsar" drept autor. În toiul discuției, pardă pentru a nu-i priva pe favoriții săi de un merit ce-i revine, sare Saldanha : „Dobrin, Dobrin ! Dobrin a marcat !". Iar cînd crainicul stadionului anunță numele piesteanului, fața lui Saldanha se destinde și se luminează. E vizibil satisfăcut.

Încă o cursă-spectacol a lui Dobrin, de data aceasta pe aripa stîngă, încheiată cu o centrare la care Dumitrache reia din volе spre poartă, în ropotul de aplauze, distingem o voce din tribuna I : „Dobrine, mai dă-i o lecție „uceniciului" cu numărul 10 !..." (Aluzie la Eusebio).

Îi traducem colegului Cesare Trentini, trimis special al lui „Stadio" din Bologna și ei comentează : „Evident, între stelele celor două echipe a fost o diferență netă. Una, Dobrin, strălucește maximal, ocalită, Eusebio, e o stelută anonimă într-o cale lactee..."

În cabina noastră, după meci. Se vorbește tare, se dau declarații ziariștilor și radio-reporterilor, se întrelate strigăte vesele, prin fereastră răzbate rumoarea de afară, unde sute de oameni scandează „Vrem echipa la balcon !".

Într-un colț, Dan are înclinații filozofice : „Vreți să dau presei o declarație tare ? Serieți așa : „Fericiți cei care fac fericiți pe alții !"

Bună, Dane ! Dar să știi că sîntem doar „la un pas de fericire". Și acest pas se numește 16 noiembrie...

Dinu vine de la duș schiopătînd. Surprinde privirea noastră întrebătoare și explică : „Puneți degetul aici, pe mușchi !". Într-adevăr, urma loviturii se resimte. La apăsare, Cornel scoate un strigăt de durere. Și apoi ne mai arată două urme lungi, roșii-vinețli, pe gît. „Am sărit la cap cu Jose Maria. Are unghii mari și mi le-a înfipt în gît".

Afînd aceste amănunte, parcă nu-ți mai vine să-i reproșezi căderea fizică din final...

Laconic acest Sătmăreanu, chiar în clipele acestea de fericire, cînd de obicei ții vine să strigi de bucurie. Și apoi ne mai oprești.

— Ce zici Lajos ?

— „Nimic special. Am început să mă obișnuiesc și cu plăcerea de a cîștiga".

Ce bine ar fi, Sătmăreanu, ca nici în seara lui 16 noiembrie să nu fie „nimic special" !

De regulă, ziaristul se îndreaptă spre antrenor, după meci, spre a-i cere declarații. Era, oricum, în mentalitatea mea s-o fac, intrînd în cabina României, unde se afla Angelo Niculescu.

Dar, surpriză ideosebit de plăcută !). De cum m-a văzut în prag, Angelo Niculescu s-a ridicat și mi-a zis limpede :

— „Ați avut dreptate cînd l-ați lăudat pe Dobrin..."

Mersi, Angelo, iar tu... „n-ai pentru ce !"

Rezervele, în cabină. Ghiță îi corectează nodul la cravată lui **Dobrin. Lupescu** își servește colegii cu felii de lămîie tăvălite abundent în zahăr. **Mocanu** îl laudă sincer pe Deleanu care „a făcut cel mai bun meci al său din acest an". **Domide și Neagu**, doi adolescenți drăguți, într-un „tête-à-tête" care te duce cu gîndul la „le rouge et le noir" fac calcule și ajung la senzaționala concluzie că „tot mai avem un hop".

Cabina portughezilor e neprimitoare. Nu pune nimeni o opreliște expresă, dar atmosfera generală îți taie orice intenție de a trece pragul.

Un tînăr, cu fotografia lui Eusebio în mînă, se îndreaptă spre „perla din Mozambic" și-i solicită un autograf. Eusebio îi restituie fotografia cu un gest mut. Nesemnată...

Vasile — I-am spus lui Gherghei — publicul reclama introducerea ta în echipă, spre sfîrșitul meciului. Crezi c-ai fi putut intra ?

Răspunsul vechiului nostru internațional e admirabil : „Aș fi putut intra și intram cu toată energia, dacă antrenorul mi-o cerea. Dar și Dinu și Radu Nunweiller au luptat atît de bine, încît nu cred că aș fi putut face mai mult ca ei".

Vicepreședintele Federației, **Ion Balaș**, care a fost împreună cu echipa la Poiana Brașov și la Sinaia, în toți timpii pregătirilor, e — firește — și acum între băieți. Îi felicită dar, emoționat, îmi prinde mîna în care aveam țigara. Incidentul n-are urmări, dar, vicepreședintele zîmbește și glumește : „Cred că și dacă-ți stringeam mîna cu țigara aprinsă, tot n-o simțeam". Inspirat, prompt și — la urma urmei — neprotocolar și omenesc.

La ieșirea din clădirea stadionului portughezii sînt aplaudați de sute de oameni. O fată îl oprește lui **Simoes** o splendidă dalie. Simoes îi prinde de pulover o insignă.

Între atitudinea, de o sportivitate exemplară din teren a extremului stînga portughez și comportarea sa după meci, o perfectă linie continuă

Radio-ul a continuat emisia de pe stadionul „23 August", mult timp după terminarea jocului, transmițînd în direct declarații luate chiar la masa presei unor oaspeți sau ziariști străini.

În jurul lui **Mario Widmer**, corespondentul nostru în Elveția, s-au strîns zeci de spectatori. Cînd el și-a încheiat declarația cu „voi fi bucuros să văd echipa României în Mexic" publicul din jur, apreciind francheteа și sportivitatea lui Widmer, a început să aplaude și să strige. „Bravo, Mario !"

Aseară, la Casa de cultură a M.A.I., a avut loc o întîlnire între jucătorii dinamoviști, membri ai lotului național, și suporterii clubului Dinamo București.

Cu acest prilej, Radu Nunweiller a făcut o confidență : în ziua de 16 noiembrie (ziua meciului cu Grecia) își sărbătorește ziua de naștere. Împlinește 25 de ani. Lucescu a anunțat de pe acum cadoul din partea coechipierilor : victoria în meci și deci calificarea pentru Mexic.

Hotărît lucru, **Dumitrache** sre vervă, e spontan, nu numai în joc, ci și în discuție.

Îl tachinez, după meci :

— Corsarule, ai pierdut locul tîntîi în clasamentul golgeterilor în campionat... N-ai marcat azi... poate te întîlnești mîine-poimîine cu Weilleamîer mîine-poimîine cu Weilleamîer miercuri seara și la golgeterii goluri...

Dumitrache îa o mină întrebătoare, surprinsă :

— „Dar ce ? S-a scos din program meciul cu Grecia de la București ?".

Radu URZICEANU

ASPECTE • CONFIDENȚE • ASPECTE